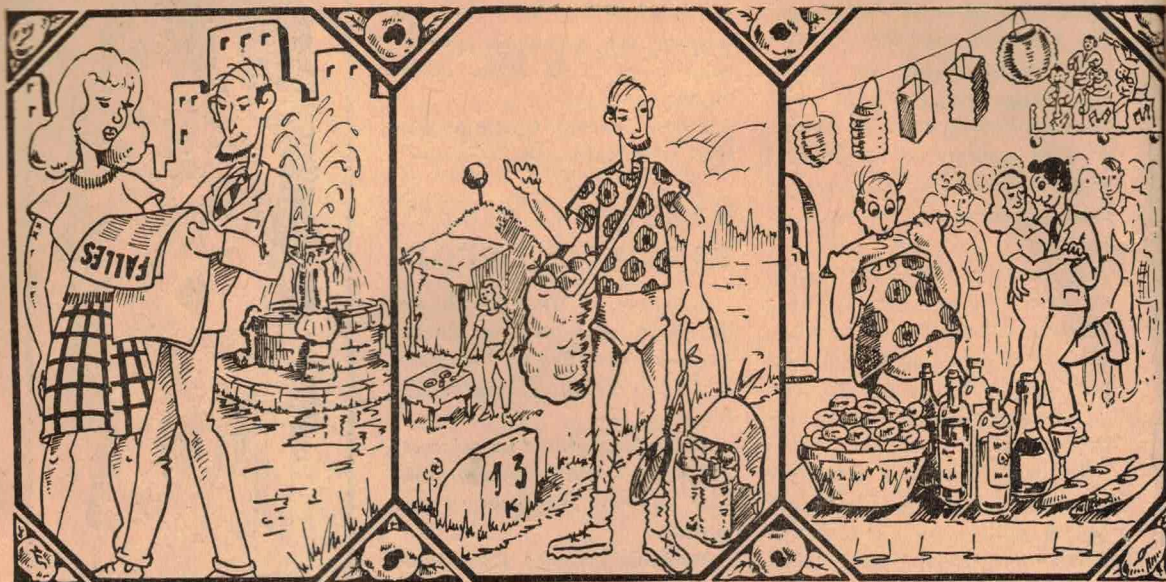

UNS TURISTES D'OCASIO QUE «DISFRUTEN» DE

Uns turistes, cama llarga, al parèixer de Versailles, que, al preu de siga la saga, pretenen vore les falles.

Al crit d'ací «tot és nostre» i amb els mitjans menesters «d'auto stop», furtant taronjes, i fent «camping» dels palters,

es claven en mig la festa, que aprofiten bén de veres, convidant-se i fent requesta en les barraques falleres.

Incendis, fogueres i falles

per Caudina
B. Gaboyard

Jo vos puc parlar de falles. Fa temps que les veig i he pogut penetrar en tot el seu ser, coneixent l'oculte i fervent foc que porteu en l'ànima.

En tot —o quasi tot— m'identifique amb vosaltres, però hi ha quelcom que vull dir-vos que no vos va bé.

Bo serà dir-vos —sense intenció d'ensubornar-vos— que admitisc tot el procés del festeig. Que m'emociona vore, sota el sol ja primaveral, l'animació dels carrers, els llums brillants fets brassa en les valencianes en les seues sedes, joies, brodatats...

Que comprenc vostre afany de destrucció en la nit de Sant Josep perquè suposa: que es obra vostra i que esteu en perfecte dret de fer-ho i perquè es perfeccionament i superació a l'any següent...

Mes hi ha dos aspectes que deplore.

I no vull que passe més temps sense asenyalar-los, per-

què crec que va en benefici vostre.

Es un d'ells el poc amor que teniu a vostra falla.

El matí del 19 de març, ja en l'última jornada del festeig, no obliga a que vos acarniseu en ella amb els trons de la despetà.

I no em digau... que el no haver-hi aconseguit premi... que està mal feta..., ¡no és com part molt íntima de vosaltres mateix sorgida entre afany i penalitats!

Això és el que devia fer-vos-la més formosa i amada i quan veig, a mitat vesprada de Sant Josep, com els pirotècnics, amb la conformitat vostra, pengen, injuriant els ninots amb els coets i demés artificis, pense si ja vos heu desentés d'allò que tant desitjareu durant tot l'any quan no era més que una idea, unes ratlles, un projecte...

I és l'altre la crema en sí.

No sabeu cremar-les.

Açò, sense pensar-ho quasi

vos ho dic. Perque és una realitat:

Cremar una obra d'aquest valor i mèrit en placetes i carreranyes exigís una mestria que suponga el bon final del festeig, quelcom així, valga la comparació, com una bona «estocada». Me compreneu...

Jo vull vore cremar falles intactes. Sense que se faça malbé no res d'ella.

El foc serà el ver i únic amo que la consumisca tal i com fou creada sense doblec, sense menyscabar la seua integritat...

Jo desitge —sense quasi força per respirar— admirar l'inici d'un foc callat, indecis, vergonyós, darrere els últims trons de la traca final, que s'apodere sense voler d'ella com tremolós per la reacció de tots vosaltres, apinyats al seu entorn...

Però, ¡per amor a Sant Josep!, no precipiteu amb gasolina, com vulgars incendiàries, el final d'un festeig sa, alegre i pacífic.

Després del cinquantenari

PENSAT I FET es presenta de nou, amb la puntualitat que requereix la cita patriòtica i afectuosa, als seus lectors, després de l'homenatge que la ciutat i el país, per mitjà de les seues més representatives institucions i personalitats, li va tributar amb motiu dels seus 50 anys de puntual aparició a la nostra festa major, com un esclat més quan l'any primavereja i quan la creixença de la primavera fa correr la saba per tot l'alt i l'ample de la ciutat i floreix meravellosament radiant i esplendorosa i enfervorida eixa tempestuosa manifestació col·lectiva de plenitud que són les nostres festes falleres.

Però hui PENSAT I FET, a l'endemà dels seus 50 anys, contempla el passat de la mateixa manera que es contempla la ciutat a l'endemà de la festa, i com repassa serenament els fruits de la seua dilatada vida.

I així com l'home s'emmiralla en els seus fills, que són l'obra més ferma de la seua vida, hui PENSAT I FET, primera publicació que fa 50 anys va cantar la festa portant a les falles una alenada fervorosament patriòtica i amorosida, contempla i admira tota la premsa fallera que en els seus 50 anys de vida ha anat seguint els camins asenyalats per PENSAT I FET i la qual considera com una filla espiritual, des de la més modesta publicació als grans extraordinaris dels rotatius, que amb la seua organització difusora han portat a tot arreu i enllà del país les ressonàncies de la nostra festa.

I per aixó hui la nostra veu es de complaença i gratitud: complaença per la magnífica proliferació de publicacions que canten les nostres falles; gratitud als lectors que al llarg de 50 anys ens ha seguit a milers amb una perseverant i fervorosa adhesió; gratitud a les entitats valencianes que han destacat la nostra modesta però constant aportació a les esclatants festes josefines; gratitud a la premsa fallera i als grans rotatius i fins la ràdio, que han fet públic i espontani reconeixement de la nostra tasca persistent; de tots els quals, considerant-los fills nostres, ens enorgulleix la seua prosperitat, que desitgem cada any incrementada; gratitud, finalment, als nostres estimats col·laboradors, que amb una generositat il·limitada han vingut aportant la seua prosa fluida, els seus versos meravellosos per a delícia dels nostres lectors.

A tots, PENSAT I FET, amb la serenitat emocionada del dia següent de la festa i dels seus 50 anys, els diu: ;Gràcies! I amb l'esperança i la seguretat d'una nova primavera en aquesta segona joventut, els diu: ;Fins sempre!

